Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

14 декември 2017 година*

„Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за конкурс EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекари за медицинската служба в Люксембург — Отказ за допускане до тестовете по модела „Център за оценяване“ — Ограничаване на избора на втория език до малък брой официални езици на Съюза — Възражение за незаконосъобразност — Явна грешка в преценката — Отговорност — Неимуществени вреди“

По дело T-609/16

PB, за която се явява M. Velardo, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват G. Gattinara и L. Radu Bouyon, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на комисията по конкурс EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекари за медицинските служби в Люксембург и Испра (Област: Лекари Люксембург) от 28 септември 2015 г. жалбоподателката да не бъде допусната до изпитите за подбор на кандидати, организирани по модела „Център за оценяване“ на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO), и от друга страна, за поправяне на вредите, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от S. Gervasoni (докладчик), председател, L. Madise и R. da Silva Passos, съдии,

секретар: E. Coulon,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 7 юли 2015 г. жалбоподателката се явява като кандидат в конкурс EPSO/AD/309/15 (AD 11) (наричан по-нататък „конкурсът“), конкурс по квалификации и с тестове, организиран с цел да бъде съставен списък за бъдещи назначения с оглед наемането на работа на лекари в Европейската комисия в Люксембург (Люксембург).

2 Съгласно обявлението за конкурс, публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 4 юни 2015 г. (ОВ C 183 A, 2015 г., стр. 1, наричано по-нататък „обявлението за конкурс“), за допускането до конкурса по-специално се изисква следното:

– Да имате завършено висше образование с продължителност на обучението най-малко 4 години, удостоверено с диплома по медицина, призната в една от държавите — членки на Европейския съюз;

както и

– [д]а имате диплома за медицинска специалност, получена след гореспоменатата диплома.

[…]

– Да имате най-малко 12 години професионален опит (придобит след получаване на дипломата по медицина) в една или няколко от следните свързани области: […] трудова медицина, обща медицина, вътрешни болести, тропическа медицина, ергономия, медицински контрол на отсъствията по болест, обществено здраве, психиатрия, спешна медицина (само за Испра) или радиационна защита“.

3 В приложение I към обявлението за конкурс се посочва, че служебните задължения на издържалите конкурса администратори ще бъдат свързани с изпълнението на съответните задачи на заемащия длъжността лекар на институцията, а именно:

– медицински прегледи на персонала и на кандидатите за работа;

– прегледи и консултации, свързани със здравето на работното място;

– административни медицински становища;

– медицински контрол на отсъствията по болест;

– кампании за насърчаване на здравето;

– радиационна защита;

– участие в работата на различни форуми (здраве и безопасност на работното място, инвалидност, съвет на старшите медицински консултанти на институциите на Европейския съюз);

– ръководство на екип;

– поддържане на контакти с външни лекари и/или болници в техните специализирани области;

– работа с административни дела и процедури.

4 В озаглавеното „Критерии за подбор“ приложение III към обявлението за конкурс се посочва по отношение на медицинската служба в Люксембург, че конкурсната комисия взема под внимание следните критерии при подбора по квалификации — първата фаза на конкурса:

– най-малко пет години текущ професионален опит в областта на трудовата медицина,

– поне три години професионален опит в медицинския контрол на отсъствията по болест,

– най-малко три години професионален опит в областта на общата медицина,

– най-малко три години професионален опит в областта на радиационната защита,

– най-малко три години професионален опит в областта на вътрешните болести,

– най-малко две години професионален опит в областта на ергономията,

– най-малко две години професионален опит в областта на общественото здраве,

– най-малко две години професионален опит в областта на психиатрията,

– най-малко две години професионален опит в областта на тропическата медицина,

– професионален опит в работата с административни дела и процедури в медицинска среда,

– професионален опит в ръководенето на медицински екип,

– най-малко три години професионален опит в международна или мултикултурна среда в една от следните области: трудова медицина, обща медицина, вътрешни болести, тропическа медицина, ергономия, медицински контрол на отсъствията по болест, обществено здраве, психиатрия или радиационна защита,

– доказано владеене на английски или френски език (изисквано минимално ниво: B2 от Общата европейска референтна рамка за езиците (CEFR),

– доказано владеене на един или няколко от следните езици: нидерландски или немски (минимално изисквано ниво: B2 от Общата европейска референтна рамка за езиците (CEFR).

5 В обявлението за конкурс се уточнява, че подборът по квалификации ще се извършва въз основа на информацията, която кандидатите са предоставили в графа „филтър на квалификациите“ във формуляра за кандидатстване и че конкурсната комисия ще определя за всеки критерий за подбор коефициент на тежест (от 1 до 3) и за всеки отговор на кандидатите — точки между 0 и 4, като сборът на умножените по коефициента точки ще позволи да се определят кандидатите, чиито профили съответстват в най-голяма степен на задълженията, които трябва да се изпълняват.

6 Под заглавието „Отговарям ли на условията за кандидатстване?“ от обявлението за конкурс, в частта „Специални условия: езици“, като условия за допускане до конкурса се изискват, от една страна, за основния език (език 1), владеене на един от 24-те официални езика на Съюза на ниво C1 (минимално изискване) и от друга страна, за втория език (език 2), владеене на английски, немски или френски език на ниво B2 (минимално изискване), като въпросният език 2 трябва задължително да бъде различен от език 1. Под същото това заглавие се посочва, че избраният втори език трябва да бъде английски, немски или френски и че в интерес на службата

новопостъпилите служители трябва да бъдат незабавно оперативни и в състояние да общуват ефикасно във всекидневната си работа на един от тези езици — основни работни езици на институциите на Съюза.

7 От формуляра за кандидатстване на жалбоподателката, с гръцко гражданство, е видно, че като основен език тя е избрала гръцки, който е неин майчин език, а като втори език — немски, на който е изготвила кандидатурата си и за който е заявила, че владее на същото ниво, на което и гръцки, а именно „C2 свободно ползване“.

8 С писмо от 23 септември 2015 г. EPSO уведомява жалбоподателката, че тя отговаря на критериите за допускане и че е допусната до следващия етап на конкурса, свързан с подбора по квалификации, а именно „филтъра на квалификациите“.

9 С решение от 28 септември 2015 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) жалбоподателката е уведомена, че конкурсната комисия е извършила задълбочена проверка на дадените от нея отговори на въпросите от „филтъра на квалификациите“ и ѝ е дала оценка от 15 точки, което не е било достатъчно тя да получи покана в центъра за оценяване, тъй като изискваният минимален праг за допускане до участие в тестовете по модела „Център за оценяване“ е 18 точки.

10 С електронно писмо от 2 октомври 2015 г. жалбоподателката иска преразглеждане на решението на конкурсната комисия.

11 С електронно писмо от 23 декември 2015 г. жалбоподателката подава по административен ред жалба на основание на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“). В тази жалба тя оспорва броя присъдени ѝ от конкурсната комисия точки за отговорите ѝ на четири от въпросите от „филтъра на квалификациите“ относно критериите за професионален опит в областта на вътрешните болести, работата с административни дела и процедури в медицинска среда, ръководенето на медицински екип и опит в международна или мултикултурна среда. Тя се оплаква и от това, че не е можела да попълни формуляра си за кандидатстване на родния си език — гръцки.

12 С писмо от 1 февруари 2016 г. EPSO отхвърля искането за преразглеждане, като уведомява жалбоподателката, че конкурсната комисия е потвърдила решението си да не я включи в списъка с поканените в центъра за оценяване кандидати.

13 С писмо от 25 април 2016 г. органът по назначаването уведомява жалбоподателката, че подадената от нея по административен ред жалба е отхвърлена (наричано по-нататък „решението за отхвърляне на подадената по административен ред жалба“). В това писмо се посочва на вниманието на жалбоподателката, че тя няма право да оспорва, извън тримесечния срок за обжалване, определените в обявлението за конкурс езикови условия за нейната кандидатура и че конкурсната комисия не е допуснала никаква явна грешка в преценката на отговорите, дадени на въпросите от „филтъра на квалификациите“.

Производството и исканията на страните

14 На 4 август 2016 г. жалбоподателката подава настоящата жалба в секретариата на Съда на публичната служба на Европейския съюз, първоначално заведена под номер F-39/16. В приложение на член 3 от Регламент (ЕС, Евратом) 2016/1192 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 година за прехвърляне на Общия съд на компетентността да разглежда

като първа инстанция спорове между Европейския съюз и неговите служители (ОВ L 200, 2016 г., стр. 137) настоящото дело е прехвърлено на Общия съд на етапа, на който се намира към 31 август 2016 г. То е заведено под номер T-609/16 и е разпределено на девети състав.

15 Жалбоподателката моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати сумата от 10 000 EUR поради претърпените неимуществени вреди,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

16 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателката да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По искането за отмяна

17 Жалбоподателката изтъква две основания за отмяна на обжалваното решение.

18 С първото основание тя твърди по силата на член 277 ДФЕС, че обявлението за конкурс е незаконосъобразно от гледна точка на член 2 от Регламент № 1 на Съвета от 15 април 1958 година за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3), с измененията му, и на принципите на равно третиране и на недискриминация, произтичащи от член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и от член 1г от Правилника. Жалбоподателката се позовава по-специално на решенията на Общия съд, с които обявления за конкурс, ограничаващи, както в настоящия спор, до немски, английски и френски езиците за комуникация между кандидатите и EPSO, са обявени за незаконосъобразни (решения от 24 септември 2015 г., Италия и Испания/Комисия, T-124/13 и T-191/13, EU:T:2015:690, т. 60, от 17 декември 2015 г., Италия/Комисия, T-295/13, непубликувано, EU:T:2015:997, т. 100, от 17 декември 2015 г., Италия/Комисия, T-275/13, непубликувано, EU:T:2015:1000, т. 44 и от 17 декември 2015 г., Италия/Комисия, T-510/13, непубликувано, EU:T:2015:1001, т. 50).

19 С второто основание жалбоподателката изтъква явни грешки в преценката, допуснати от конкурсната комисия при оценяването на дадените от нея отговори на въпроси 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b и 12a-12b в графата „филтър на квалификациите“ от формуляра ѝ за кандидатстване в конкурса.

По първото основание — възражение за незаконосъобразност на обявлението за конкурс

20 Жалбоподателката не е съгласна с довода, съдържащ се в решението за отхвърляне на подадената по административен ред жалба, че оспорването на езиковия режим на конкурса трябва да бъде обявено за недопустимо, с мотива че то е пряко насочено срещу обявлението за конкурс и че тримесечният срок за обжалване на това обявление е изтекъл към датата на подаване на въпросната жалба, а именно 23 декември 2015 г.

21 Жалбоподателката всъщност изтъква, че незаконосъобразността на обявлението за конкурс в случая се твърди по направено възражение в подкрепа на жалбата ѝ по съдебен ред срещу обжалваното решение. Тя поддържа, че има интерес да повдигне възражение за незаконосъобразност на предвидения в обявлението за конкурс езиков режим, доколкото вероятността кандидатът да получи по-добри оценки на тестовете е по-голяма, ако въпросните тестове са на майчиния му език или на езика, който той владее също толкова добре. Жалбоподателката добавя, че за нея възниква интерес да оспори обявлението за конкурс едва с приемането на обжалваното решение, което е произвело задължително правно действие в състояние да засегне интересите ѝ, като е променило правното ѝ положение.

22 Накрая, като се позовава по-специално на решение от 16 септември 2013 г., Glantenay и др./Комисия (F-23/12 и F-30/12, EU:F:2013:127, т. 65), жалбоподателката подчертава, че с жалбата по съдебен ред цели да оспори описаните в обявлението за конкурс условия и ред за организиране на конкурса, свързани с етапа на „филтъра на квалификациите“, и че в това отношение именно решението на конкурсната комисия е индивидуализирало правното ѝ положение и ѝ е позволило да узнае със сигурност как и в каква степен частните ѝ интереси са били засегнати. Така тя заключава, че в настоящото дело е налице тясна връзка между обжалваното решение и незаконосъобразността на въпросните условия и ред за организиране на конкурса, свързани с „филтъра на квалификациите“.

23 Комисията счита, че всички твърдения по това основание са недопустими. Повдигнатото от жалбоподателката възражение за незаконосъобразност всъщност трябвало да се тълкува като пряко оспорване на приложение II към обявлението за конкурс — оспорване, независимо от каквото и да е прието от конкурсната комисия решение по отношение на жалбоподателката в хода на конкурсната процедура. Жалбоподателката обаче не обжалвала обявлението за конкурс нито по съдебен, нито по административен ред в определените в Правилника срокове.

24 Освен това Комисията изтъква, че за да бъде допустимо възражението за незаконосъобразност на обявление за конкурс, при всички положения е необходимо кандидатът да докаже наличието на тясна връзка между твърдяната незаконосъобразност на обявлението за конкурс и решението за недопускане до конкурса. Подобна връзка липсвала в настоящото дело, тъй като оспорваният от жалбоподателката езиков режим на конкурса не намирал основание в обжалваното решение, а в обявлението за конкурс. Жалбата по съдебен ред трябвало да се разглежда като насочена срещу обявлението за конкурс и преквалифицирана по този начин, следвало да бъде обявена за недопустима поради изтичането на срока за обжалване на въпросното обявление.

25 В това отношение следва да се прецени дали жалбоподателката надлежно е оспорила разпоредбите, свързани с езиковия режим на обявлението за конкурс.

26 Съгласно постоянната съдебна практика в рамките на процедурата по назначаване, която представлява сложна административна дейност, включваща поредица от решения, кандидат в конкурс може, когато подава жалба срещу последващ акт, да се позове на нередовността на тясно свързаните с него предходни актове (в този смисъл вж. решение от 11 август 1995 г., Комисия/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, т. 17 и цитираната съдебна практика) и да твърди по-специално незаконосъобразност на обявлението за конкурса, в изпълнение на което е бил приет актът (в този смисъл вж. решение от 5 декември 2012 г., BA/Комисия, F-29/11, EU:F:2012:172, т. 39 и цитираната съдебна практика).

27 Това, че обявлението за конкурс не е обжалвано в срок, не е пречка жалбоподателят да се позове на нарушения, настъпили при провеждането на конкурса, дори когато до тях се стига поради текста на обявлението за конкурс (вж. решение от 31 януари 2006 г., Giulietti/Комисия, T-293/03, EU:T:2006:37, т. 40 и цитираната съдебна практика). Всъщност, както правилно изтъква жалбоподателката, като се позовава на решения от 13 декември 2012 г., Honnefelder/Комисия (F-42/11, EU:F:2012:196, т. 36), и от 16 септември 2013 г., Glantenay и др./Комисия (F-23/12 и

F-30/12, EU:F:2013:127, т. 65), жалбоподателят е в правото си да твърди нарушения във връзка с условията и реда за организиране на конкурса, когато обжалва отхвърлящо кандидатурата му индивидуално решение, при това без да може да бъде упрекнат за това, че не е подал в срок жалба по административен или съдебен ред срещу решението, в което се уточняват условията и редът за организиране на конкурса (в този смисъл вж. решение от 11 август 1995 г., Комисия/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, т. 17—19).

28 По-конкретно, в съдебната практика се приема, че е допустимо съдебно обжалване на основание незаконосъобразност на неоспореното своевременно обявление за конкурс, когато то се отнася до мотивите на обжалваното индивидуално решение. Всъщност кандидат в конкурс не би могъл да бъде лишен от правото да оспори във всички аспекти, включително определените в обявлението за конкурс, правилността на индивидуалното решение, прието спрямо него в изпълнение на определените в това обявление условия, доколкото единствено това решение за прилагане индивидуализира неговото правно положение и му позволява да узнае със сигурност как и в каква степен неговите частни интереси са били накърнени (вж. решение от 31 януари 2006 г., Giulietti/Комисия, T-293/03, EU:T:2006:37, т. 41 и цитираната съдебна практика).

29 За сметка на това при липсата на тясна връзка между самите мотиви на обжалваното решение и изтъкнатата като основание за обжалване незаконосъобразност на неоспореното своевременно обявление за конкурс твърденията по това основание трябва да бъдат приети за недопустими в приложение на свързаните с обществения ред норми относно сроковете за обжалване, отклонение от които в подобна хипотеза би накърнило принципа на правната сигурност (решение от 31 януари 2006 г., Giulietti/Комисия, T-293/03, EU:T:2006:37, т. 42; в този смисъл вж. също решение от 26 октомври 2004 г., Falcone/Комисия, T-207/02, EU:T:2004:315, т. 22).

30 Именно в светлината на тези съображения следва да се определи дали в случая е налице тясна връзка между мотивите на обжалваното решение и изтъкнатата като основание за обжалване незаконосъобразност на разпоредбата, свързана с езиковия режим в обявлението за конкурс.

31 В това отношение следва да се припомни, че под заглавието „Отговарям ли на условията за кандидатстване?“ в обявлението за конкурс в „Специални условия: езици“ се изискват като условия за допускане до конкурса, от една страна, за език 1, владеене на един от 24-те официални езика на Съюза на ниво C1 (минимално изискване) и от друга страна, за език 2, владеене на английски, немски или френски език на ниво B2 (минимално изискване), като този език 2 задължително трябва да бъде различен от език 1. Освен това под същото това заглавие се посочва, че „избраният […] втори език трябва да бъде английски, френски или немски“. В приложение II към обявлението за конкурс е указано, че тези езици са основните работни езици на институциите на Съюза и че в интерес на службата новопостъпилите служители трябва да бъдат незабавно оперативни и в състояние да общуват ефикасно във всекидневната си работа на поне един от тях. В същото приложение обявлението за конкурс се позовава на решение от 27 ноември 2012 г., Италия/Комисия (C-566/10 P, EU:C:2012:752), и се уточнява, че формулярът за кандидатстване трябва да бъде попълнен на един от тези езици. В това приложение също така се пояснява, че езикът за комуникация между кандидатите и институцията, включително за попълването на формулярите за кандидатстване, трябва да бъде английски, френски или немски.

32 В случая следва да се приеме, че обжалваното решение по никакъв начин не се основава на обстоятелства, свързани с езиковия режим на конкурса, а само на недостатъчния брой точки, присъдени за отговорите, които жалбоподателката е дала в графата „филтър на квалификациите“ във връзка с професионалния си опит в областта на конкурса.

33 В това отношение позоваването на точка 38 от решение от 2 юли 2014 г., Da Cunha Almeida/Комисия (F-5/13, EU:F:2014:176), не е релевантно. Всъщност в делото, довело до постановяване на това решение, жалбоподателят е имал интерес да повдигне възражение за незаконосъобразност на предвидения в обявлението за конкурс езиков режим, доколкото

вероятността кандидатът да получи по-добри оценки на тестовете е щяла да бъде по-висока, ако те са били на майчиния му език или на езика, който той е владеел също толкова добре. Жалбоподателят по-специално е оспорвал недостатъчна оценка на теста за словесно-логическо мислене, който е положил на своя втори език. Така Общият съд приема, че езиковият режим на конкурса създава дискриминация, доколкото Комисията е облагодетелствала кандидатите с по-добри способности на един от трите езика, които е можело да бъдат избрани като втори език, в сравнение с останалите кандидати, които действително са имали изискваните по Правилника езикови познания, но чието владеене на един от езиците на конкурса е било по-слабо от това на първата категория кандидати.

34 В случая обаче, за разлика от цитираното в точка 33 по-горе дело, от материалите по преписката не личи отхвърлянето на кандидатурата на жалбоподателката да се дължи, дори и частично, на недостатъчно владеене от нейна страна на немския език — език, който е избрала сред трите гореупоменати езика, за да попълни формуляра си за кандидатстване.

35 Всъщност, от една страна, жалбоподателката не твърди, че е имала затруднения да попълни на немски език формуляра си за кандидатстване или пък че е получила оценка от едва 15 точки поради срещнати на този език редакционни трудности. Тя само поддържа, че по принцип кандидат, който не избира езика, на който да попълни формуляра си за кандидатстване, и е принуден като нея да използва друг език, различен от майчиния, непременно е дискриминиран в сравнение с кандидатите, които свободно могат да изберат един от трите предвидени в обявлението за конкурс езика. Тя не посочва с какво в настоящия спор попълването на немски език на формуляра ѝ за кандидатстване я е ощетило, а само изтъква, че не може да се изключи възможността явно погрешните оценки на конкурсната комисия да се дължат на това, че тя е трябвало да попълни кандидатурата си на немски език. По този аспект Комисията правилно подчертава, че в нито един момент жалбоподателката не сочи конкретни доказателства в подкрепа на това, че ако е била попълнила формуляра си за кандидатстване на гръцки език, е щяла да има възможност да бъде поканена на тестовете по модела „Център за оценяване“.

36 От друга страна, от формуляра за кандидатстване на жалбоподателката, и по-специално от частта „Езикови познания“ от него, е видно, че посоченото ниво на немски език е много високо, а именно ниво C2, съответстващо на „свободно ползване“. Така самата жалбоподателка признава, че владее отлично немски език. Комисията отбелязва също, без това да бъде оспорено, че жалбоподателката е следвала университетското си образование в Германия и е работила повече от четиринадесет години в тази държава. Поради това следва да не се приеме доводът на жалбоподателката, че отхвърлянето на кандидатурата ѝ можело да се дължи на използването на немски, английски и френски език за попълването на формулярите за кандидатстване, в съответствие с приложение II към обявлението за конкурс.

37 Ето защо следва да се заключи, в съответствие с принципите, припомнени в упоменатата в точки 26—29 по-горе съдебна практика, че не е налице тясна връзка между изтъкнатата незаконосъобразност на обявлението за конкурс и мотивите на обжалваното решение.

38 От гореизложеното следва, че твърденията по първото основание трябва да бъдат обявени за недопустими.

По второто основание — допуснати от конкурсната комисия явни грешки в преценката

39 Жалбоподателката по същество поддържа, че определените ѝ от конкурсната комисия оценки в рамките на „филтъра на квалификациите“ са явно грешни и че ако тази комисия правилно беше отчела нейния опит и квалификация, тя лесно е можела да получи осемнадесетте точки, необходими за допускането до участие в тестовете по модела „Център за оценяване“.

40 От писмените изявления на жалбоподателката по-специално следва, че второто основание се състои от четири оплаквания, първо, неотчитане на опита ѝ в областта на вътрешните болести, второ, неотчитане на опита ѝ в работата с административни дела и процедури в медицинска среда, трето, неотчитане на опита ѝ в ръководенето на медицински екип и накрая, четвърто, неотчитане на опита ѝ в международна или мултикултурна среда.

41 Комисията по същество изтъква, че предвид широкото право на преценка, което имат конкурсните комисии, преценките им могат да се считат за явно погрешни само ако жалбоподателят приведе доказателства, годни да ги лишат от всякаква правдоподобност. Жалбоподателката обаче се ограничила до това да изложи личните си убеждения по отношение на начина, по който квалификацията ѝ е трябвало да бъде оценена, което не представлявало достатъчно доказателство.

42 В самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика конкурсната комисия е длъжна да се увери, че кандидатите притежават посочените в обявлението за въпросния конкурс знания и професионален опит, необходими за изпълнението на свободната длъжност. Тя е длъжна и да съпостави знанията и способностите на кандидатите, за да избере най-пригодните за длъжността (вж. решение от 24 април 2013 г., BX/Комисия, F-88/11, EU:F:2013:51, т. 39 и цитираната съдебна практика).

43 В тази рамка конкурсната комисия е длъжна да гарантира, че оценяването на всички проверявани кандидати се извършва в условията на равнопоставеност и обективност, при което е важно критериите да бъдат еднакви и прилагани последователно към всички кандидати (решение от 22 септември 2015 г., Gioria/Комисия, F-82/14, EU:F:2015:108, т. 50).

44 В това отношение конкурсната комисия разполага с дискреционни правомощия при преценката на придобития от кандидатите професионален опит както по отношение на естеството и продължителността му, така и на повече или по-малко тясната връзка, която той може да има с изискванията за длъжността за заемане (решения от 21 ноември 2000 г., Carrasco Benítez/Комисия, T-214/99, EU:T:2000:272, т. 70, от 28 ноември 2002 г., Pujals Gomis/Комисия, T-332/01, EU:T:2002:289, т. 40 и от 31 януари 2006 г., Giulietti/Комисия, T-293/03, EU:T:2006:37, т. 65).

45 Освен това следва да се подчертае, че когато проверява законосъобразна ли е оценката на придобития от кандидатите професионален опит, Общият съд трябва само да се увери, че при упражняването на дискреционните си правомощия конкурсната комисия не е допуснала явна грешка (в този смисъл вж. решения от 13 декември 1990 г., Gonzalez Holguera/Парламент, T-115/89, EU:T:1990:84, т. 54 и от 11 февруари 1999 г., Mertens/Комисия, T-244/97, EU:T:1999:27, т. 44), лишаваща от правдоподобност заключението ѝ (решение от 24 април 2013 г., Demeneix/Комисия, F-96/12, EU:F:2013:52, т. 45).

46 Следва също така да се подчертае, че съгласно съдебната практика (в този смисъл вж. решения от 20 юни 1990 г., Burban/Парламент, T-133/89, EU:T:1990:36, т. 31 и 34 и от 28 ноември 2002 г., Pujals Gomis/Комисия, T-332/01, EU:T:2002:289, т. 41—44) жалбоподателят е този, който трябва да предостави на конкурсната комисия всички сведения и документи, които според него ще са ѝ полезни при разглеждането на кандидатурата му.

47 Така в случая на кандидатите се обръща внимание, в точка 1.3 от Общите правила, уреждащи конкурсите на общо основание (ОВ C 70 A, 2015 г., стр. 1, наричани по-нататък „Общите правила“), че за да докажат изисквания професионален опит, те трябва да представят удостоверителните документи, като уточнят по-специално началните и крайните дати на предоставените от тях услуги, както и естеството на упражняваните функции. Освен това в същата точка 1.3 от обявлението за конкурс се уточнява във връзка със специалните условия за специализираните конкурси, че обучението, образованието, стажовете, практиките,

изследователските дейности и професионалният опит трябва да бъдат подробно описани във формуляра за кандидатстване и към същия да бъдат приложени съответните удостоверителни документи. В точки 2.1.4 и 2.1.7 от Общите правила от кандидатите се изисква, за да може конкурсната комисия да провери съответствието между изложените в обявлението за конкурс условия и тяхната квалификация, да попълнят съответната информация относно дипломите, професионалния опит, мотивите за кандидатстване и владените езици на Съюза, както и да приложат удостоверителните документи към формуляра си за кандидатстване.

48 Съгласно постоянната съдебна практика, за да прецени професионалния опит на кандидата с оглед на поставените за конкурса изисквания, конкурсната комисия е длъжна да вземе предвид само данните и документите, които той е представил в подкрепа на кандидатурата си. От нея по никакъв начин не се изисква да покани кандидата да представи допълнителни документи (решения от 16 септември 1998 г., Jouhki/Комисия, T-215/97, EU:T:1998:219, т. 58 и от 28 ноември 2002 г., Pujals Gomis/Комисия, T-332/01, EU:T:2002:289, т. 43) или тя самата да прави проучвания, за да провери дали заинтересованото лице изпълнява всички условия на обявлението за конкурс (решение от 28 ноември 2002 г., Pujals Gomis/Комисия, T-332/01, EU:T:2002:289, т. 43).

49 В светлината на тези принципи следва да се прецени дали оплакванията на жалбоподателката са основателни.

– По първото оплакване, а именно че не е отчетен професионалният опит на жалбоподателката в областта на вътрешните болести

50 По отношение на професионалния си опит в областта на вътрешните болести жалбоподателката поддържа, че от раздел 5, озаглавен „филтър на квалификациите“, от формуляра ѝ за кандидатстване, под заглавието „професионален опит“, е видно, че тя има близо четиринадесетгодишен такъв опит в областта на вътрешните болести.

51 В самото начало следва да се припомни, че съгласно точка 6 от приложение III към обявлението за конкурс точки се присъждат на кандидатите, които докажат професионален опит от най-малко три години в областта на вътрешните болести.

52 Конкурсната комисия е решила да не даде на жалбоподателката никакви точки на това основание по-специално с мотива, че посоченият в раздел 5 от формуляра за кандидатстване професионален опит е идентичен с посочения в раздел 3 от същия документ относно професионалния опит в областта на общата медицина, за който на жалбоподателката са присъдени четири точки, тоест максималният брой точки. Освен това конкурсната комисия установява, че няма достатъчно допълнителна информация, позволяваща да се заключи, че става въпрос за различна професионална дейност, упражнявана през съответния период.

53 Следва веднага да се отбележи, че видно от формуляра за кандидатстване, жалбоподателката няма четиринадесет години опит в областта на вътрешните болести.

54 Всъщност жалбоподателката заявява, че от септември 1998 г. до април 2005 г. е работила в различни медицински учреждения като „лекар, подготвящ специализация по вътрешни болести“. Тази информация обаче не е достатъчна, за да приеме конкурсната комисия, че жалбоподателката доказва професионален опит от най-малко три години в областта на вътрешните болести. Така от тези сведения не става явно, че жалбоподателката е работела в тази връзка като пълноправен лекар по вътрешни болести, така както се изисква в обявлението за конкурс. Следователно конкурсната комисия е можела да счете, че този период на дейност не може да се разглежда като релевантен период на професионален опит.

55 За периода между юни 2004 г. и юни 2012 г. жалбоподателката посочва, че е заемала длъжности като „спешен/дежурен лекар“, „лекар в кардиологично отделение“ и „завеждащ лекар“. Тези сведения не позволяват да се приеме, че дейностите, упражнявани от жалбоподателката в този период, са имали връзка с изисквания в обявлението за конкурс професионален опит в областта на вътрешните болести.

56 Така предоставените от жалбоподателката сведения не позволяват да се отчете този период при изчисляването на продължителността на професионалния ѝ опит, посочен в раздела относно вътрешните болести. Всъщност жалбоподателката се ограничава да изложи обобщено целия свой опит за тези четиринадесет години медицинска практика, без да обясни с подробности коя от тези дейности е в областта не на общата медицина, а на вътрешните болести.

57 Налага се изводът, съгласно който конкурсната комисия правилно е приела, че жалбоподателката не е представила достатъчно допълнителни доказателства, позволяващи да се заключи, че посоченият в раздел 5 от формуляра за кандидатстване професионален опит не е идентичен с посочения в раздел 3 от същия документ.

58 В това отношение следва да се отбележи, че конкурсната комисия правилно е решила, че при обстоятелствата по случая не е можела да отчете една и съща професионална дейност за един и същ период под два различни раздела.

59 Следва да се направи изводът, че конкурсната комисия не е допуснала явна грешка, като е приела, че професионалният опит на жалбоподателката не дава основание да ѝ бъдат присъдени, извън максималния брой точки за професионалния опит в областта на общата медицина, допълнителни точки за нейния професионален опит в областта на вътрешните болести.

60 Следователно първото оплакване по първото основание трябва да бъде отхвърлено.

– По второто оплакване, а именно че не е отчетен професионалният опит на жалбоподателката в работата с административни дела и процедури в медицинска среда

61 По отношение на раздел 10 от формуляра за кандидатстване, и по-специално на „филтъра на квалификациите“, жалбоподателката изтъква, че конкурсната комисия погрешно не е отчела професионалния ѝ опит в работата с административни дела и процедури в медицинска среда.

62 В самото начало следва да се припомни, че съгласно последното тире от приложение I и точка 11 от приложение III към обявлението за конкурс точки се присъждат на кандидатите, които докажат професионален опит в работата с административни дела и процедури в медицинска среда.

63 В подкрепа на тезата си жалбоподателката поддържа, че от раздел 10b от формуляра ѝ за кандидатстване е видно, че тя има професионален опит от повече от четири години в работата с административни дела и процедури в медицинска среда.

64 При все това от документите за кандидатстване на жалбоподателката не личи, че към момента на подаване на своя формуляр за кандидатстване тя е имала подходящия професионален опит.

65 Всъщност опитът, изтъкнат във формуляра за кандидатстване на жалбоподателката, между юни 2001 г. и септември 2006 г., свързан с обучението ѝ по вътрешни болести и с работата ѝ в областта на спешната медицина и кардиологията, не може да се счита за равностоен на изисквания.

66 Освен това следва да се отбележи, че в писмените си изявления жалбоподателката посочва, че видно от формуляра за кандидатстване, от 2014 г. тя работи като лекар на свободна практика, поради което сама управлява документацията си и административните процедури, по-специално по време на годишните медицински прегледи за работодателите. Дадените от жалбоподателката уточнения обаче сочат в това отношение единствено елементарни задачи, присъщи за основната дейност в областта на медицината. Дори и да се допусне, че подобна дейност е можела да е част от посочената в обявлението за конкурс област, при всички положения тя не е предоставила на жалбоподателката изисквания в областта професионален опит.

67 Освен това Комисията правилно изтъква, че посоченият в раздел 10 от формуляра за кандидатстване професионален опит е същият като съдържащия се в раздели 3 и 5 от този документ, тъй като се отнася за същия период и е придобит при същите работодатели. Следователно този опит не е можел да се отчете в различни раздели.

68 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че конкурсната комисия не е допуснала явна грешка, като е приела, че професионалният опит на жалбоподателката не съответства на релевантен професионален опит в работата с административни дела и процедури в медицинска среда.

69 Следователно второто оплакване по второто основание трябва да бъде отхвърлено.

– По третото оплакване, а именно че не е отчетен професионалният опит на жалбоподателката в ръководенето на медицински екип

70 По отношение на раздел 11 от формуляра за кандидатстване, и по-конкретно на „филтъра на квалификациите“, жалбоподателката подчертава, че при подаването на кандидатурата си е имала четири години професионален опит в ръководенето на медицински екип.

71 В самото начало следва да се припомни, че съгласно девето тире от приложение I и точка 12 от приложение III към обявлението за конкурс точки се присъждат на кандидатите, които докажат професионален опит в ръководенето на медицински екип.

72 Конкурсната комисия е решила да не даде на жалбоподателката никакви точки с мотива, че формулярът за кандидатстване не е достатъчно подробен,и по-конкретно че жалбоподателката не е привела доказателства относно своята роля, отговорности и наставляваните лица.

73 От формуляра за кандидатстване на жалбоподателката обаче ясно личи, че отговорът ѝ в съответния раздел съдържа уточнения, позволяващи да се установи, че е имала професионален опит в ръководенето на медицински екип. За разлика от твърдяното от Комисията жалбоподателката посочва в него своята роля, отговорности и наставляваните лица.

74 Всъщност, първо, жалбоподателката уточнява, че е заемала длъжността Funktionsoberärztin от март 2008 г. до юни 2012 г. в Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (главен клиничен център на сестрите от ордена на Св. Боромей), Трир (Германия), а именно особено отговорна длъжност в това болнично заведение. Второ, тя изрично е изложила своите отговорности, като е посочила, че в тази болница е ръководела отделението за кардиостимулатори и е натрупала шест месеца в отделението по онкология. Трето, в отговора си е уточнила типа лица, които е наставлявала, а именно „специализиращи лекари“.

75 Колкото до длъжността Funktionsoberärztin, заемана от март 2008 г. до юни 2012 г., която жалбоподателката описва като длъжност на „завеждащ лекар“, в дупликата си Комисията изтъква, като се позовава на германска научна статия, че Funktionsoberärztin не означава „завеждащ лекар“ и че не съществува ясно описание на задачите, извършвани от

Funktionsoberärztin в германските болници. От представената от Комисията статия обаче е видно, че подобна длъжност може да бъде определена по два начина. От една страна, Funktionsoberärztin може да играе ролята на консултант под надзора на по-опитни лекари. От друга страна, в някои германски болници ролята на Funktionsoberärztin може да съответства на тази на „старши лекар“ с всички съпътстващи това звание отговорности. От отговорите на жалбоподателката обаче е видно, че в случая тя попада по-скоро във втората категория, а именно на лекар, който има задълженията, ако не на „завеждащ“, то поне на ръководител на екип или на лекар, на когото са вменени особени отговорности.

76 Професионалната дейност, упражнявана тогава от жалбоподателката, следователно е отговаряла на търсения в рамките на конкурса професионален опит. Всъщност от тези сведения става ясно, че жалбоподателката е упражнявала в тази връзка функции по ръководенето на медицински екип като описаните във въпросното обявление. Комисията впрочем не оспорва, че жалбоподателката е упражнявала надзор над специализиращи лекари, нито че е ръководела отделението за кардиостимулатори, а оспорва единствено значението на наименованието на заеманата от нея длъжност. Освен това нито конкурсната комисия, нито EPSO, нито Комисията оспорват в отговора на искането за преразглеждане, в решението за отхвърляне на подадената по административен ред жалба и в писмената защита самото определение на Funktionsoberärztin.

77 Поради това следва да се установи, че в направената от конкурсната комисия преценка на отговорите на жалбоподателката на въпрос 11 от „филтъра на квалификациите“ има явна грешка.

78 От гореизложеното следва, че третото оплакване по второто основание трябва да бъде уважено.

– По четвъртото оплакване, а именно че не е отчетен професионалният опит на жалбоподателката в международна или мултикултурна среда

79 По отношение на раздел 12 от формуляра за кандидатстване, и по-конкретно на „филтъра на квалификациите“, жалбоподателката подчертава, че при подаването на своята кандидатура е имала най-малко три години професионален опит в международна или мултикултурна среда.

80 В самото начало следва да се уточни, че съгласно точка 13 от приложение III към обявлението за конкурс точки се присъждат на кандидатите, които докажат професионален опит от най-малко три години в международна или мултикултурна среда в една от следните области: трудова медицина, обща медицина, вътрешни болести, тропическа медицина, ергономия, медицински контрол на отсъствията по болест, обществено здраве, психиатрия или радиационна защита.

81 Конкурсната комисия е решила да не даде на жалбоподателката никакви точки с мотива, че от формуляра за кандидатстване следва, че тя е работила в едноезична (немска) среда, което не може да се счита за релевантен опит.

82 От формуляра за кандидатстване на жалбоподателката е видно, че тя е заемала длъжности като дежурен, спешен и специализиращ лекар по вътрешни болести в няколко германски медицински учреждения, по-конкретно в дежурното отделение на Трир, в университетската болница на Манхайм (Германия) или в германския Червен кръст. Освен това тя уточнява, че „по време на обучението си по вътрешни болести, проведено в болниците в Германия, е работила в международна и мултикултурна среда“.

83 Вследствие на посоченото не може да се приеме, че дейността, упражнявана от жалбоподателката в този период, ѝ позволява да изтъква професионален опит в мултикултурна и международна среда.

84 Макар жалбоподателката да подчертава в точка 52 от жалбата, че годините, натрупани в болничните заведения в Германия, са били в рамките на международни и мултикултурни медицински екипи, тези сведения не се съдържат във формуляра ѝ за кандидатстване. Освен това, дори и да се допусне, че университетското образование и професионалният опит на жалбоподателката в Германия представляват мултикултурен опит поради гръцкия ѝ произход, отчитането на този опит не ѝ дава основание да изтъква достатъчен международен професионален опит в рамките на този конкурс. Както подчертава Комисията, придобитият от кандидатите опит в националните болнични заведения не може да бъде взет предвид, тъй като болницата не представлява международна и мултикултурна работна среда. При всички положения, ако през този период жалбоподателката е работила в международна среда, тя е трябвало да изтъкне това във формуляра си за кандидатстване.

85 Колкото до периода, в който жалбоподателката е работила в болничния център на Люксембург, конкурсната комисия не е допуснала явна грешка, като не е отчела този опит, тъй като тази дейност не е била упомената в отговора на въпрос 12 от „филтъра на квалификациите“. В това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика (в този смисъл вж. решения от 20 юни 1990 г., Burban/Парламент, T-133/89, EU:T:1990:36, т. 31 и 34 и от 28 ноември 2002 г., Pujals Gomis/Комисия, T-332/01, EU:T:2002:289, т. 41—44) кандидатът в конкурс е длъжен да представи на конкурсната комисия всички сведения и документи, които счита за полезни при разглеждането на неговата кандидатура. Освен това, както правилно изтъква Комисията, на кандидатите се обръща внимание в точка 2.4 от Общите правила, че „подбор[ът] се извършва единствено въз основа на отговорите на въпросите в графата „филтър на квалификациите“ (évaluateur de talent/talent screener/Talentfilter) на електронния формуляр за кандидатстване“. Следователно с оглед на тези съображения жалбоподателката не може да изтъква опита си в Люксембург като период на международен или мултикултурен професионален опит, за да оспори преценката на конкурсната комисия.

86 Следва да се заключи, че конкурсната комисия не е допуснала явна грешка, като е приела, че жалбоподателката не е придобила професионален опит в мултикултурна или международна среда, какъвто се изисква в обявлението за конкурс.

87 Следователно четвъртото оплакване по второто основание трябва да бъде отхвърлено.

88 От гореизложеното следва, както е видно от анализа на третото оплакване, че направената от конкурсната комисия преценка на отговорите на жалбоподателката на въпрос 11 от „филтъра на квалификациите“ е явно погрешна. Подобна грешка, отнасяща се до раздел, за който кандидатите е можело да получат максимален брой от 8 точки, по своето естество е изкривила направената от конкурсната комисия обща преценка на опита на жалбоподателката и това се е отразило на окончателния брой точки, получен от последната за всички поставени в тази рамка въпроси. Всъщност е възможно, ако не беше допусната тази грешка, жалбоподателката да достигне прага от 18 точки и съответно да получи покана за участие в останалите тестове по конкурса.

89 В този смисъл твърденията по второто основание трябва да бъдат уважени и следователно обжалваното решение да бъде отменено.

По искането за обезщетение

90 Жалбоподателката иска от Общия съд да осъди Комисията да заплати сумата от 10 000 EUR за поправяне на неимуществените вреди, които счита, че е претърпяла. Комисията отвръща, че при липсата на незаконосъобразност, опорочаваща обжалваното решение, това искане трябва да

бъде отхвърлено. При всички положения, дори и да се предположи, че това решение е незаконосъобразно, отмяната му била достатъчна, за да бъдат поправени твърдените неимуществени вреди.

91 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика е възможно със самата отмяна на незаконосъобразен акт да се поправи по подходящ начин и по принцип в достатъчна степен всяка неимуществена вреда, която може да е настъпила вследствие на този акт (решение от 9 ноември 2004 г., Montalto/Съвет, T-116/03, EU:T:2004:325, т. 127; в този смисъл вж. също решение от 9 юли 1987 г., Hochbaum и Rawes/Комисия, 44/85, 77/85, 294/85 и 295/85, EU:C:1987:348, т. 22).

92 При все това със самата отмяна на незаконосъобразен акт не може да се поправи по подходящ начин неимуществена вреда, когато, от една страна, обжалваният акт съдържа недвусмислено отрицателна оценка за способностите на жалбоподателя, която може да го оскърби (в този смисъл вж. решения от 7 февруари 1990 г., Culin/Комисия, C-343/87, EU:C:1990:49, т. 27—29, от 23 март 2000 г., Rudolph/Комисия, T-197/98, EU:T:2000:86, т. 98 и от 13 декември 2005 г., Cwik/Комисия, T-155/03, T-157/03 и T-331/03, EU:T:2005:447, т. 205 и 206), и от друга страна, жалбоподателят докаже, че е претърпял неимуществена вреда, която е отделна от незаконосъобразността, дала основание за отмяната, и не може да бъде напълно поправена с тази отмяна (решения от 6 юни 2006 г., Girardot/Комисия, T-10/02, EU:T:2006:148, т. 131 и от 19 ноември 2009, Michail/Комисия, T-49/08 P, EU:T:2009:456, т. 88).

93 От една страна, трябва да се прецени следователно дали в случая обжалваното решение съдържа отрицателна оценка, която е можела да оскърби жалбоподателката.

94 Първо, за раздел 5 от формуляра за кандидатстване, що се отнася до опита на жалбоподателката в областта на вътрешните болести, конкурсната комисия посочва, че „един и същ професионален опит не може да се отчита два пъти“. Второ, за раздел 10 от същия документ, отнасящ се до опита на жалбоподателката в работа с административни дела и процедури в медицинска среда, конкурсната комисия уточнява, че „няма достатъчно сведения, които да [ѝ] позволят […] да направи извода, че става въпрос за различна професионална дейност, упражнявана през съответния период“. Трето, за раздел 11 от този документ конкурсната комисия отбелязва, че „информацията не е достатъчно подробна“. Накрая, четвърто, по отношение на раздел 12 от документа тази комисия преценява, че „работенето в едноезична (немска) среда не се приема за релевантен опит“.

95 Така, дори и да се допусне, че дадената от конкурсната комисия оценка е можела да породи у жалбоподателката чувство за несправедливост, решението на тази комисия не съдържа никаква форма на отрицателна преценка, която може да я оскърби или да накърни доброто ѝ име.

96 Следователно тези преценки не могат да се разглеждат като недвусмислено отрицателни по смисъла на цитираната в точка 92 по-горе съдебна практика.

97 От друга страна, що се отнася до съществуването на неимуществена вреда, която е отделна от действието, дало основание за отмяната, следва да се приеме, че претърпяната от жалбоподателката неимуществена вреда произтича пряко от неправомерното ѝ отстраняване от конкурса. Става въпрос за пряка последица от допуснатата от конкурсната комисия явна грешка и същата не представлява вреда, която е отделна от незаконосъобразността, дала основание за отмяната. При всички положения, жалбоподателката не привежда никакво конкретно доказателство, което да сочи, че подобна вреда е отделна от тази незаконосъобразност.

98 Ето защо Общият съд счита, че всяка неимуществена вреда, която жалбоподателката може да е претърпяла поради незаконосъобразността на обжалваното решение, е поправена по подходящ начин и в достатъчна степен чрез отмяната му.

99 От гореизложеното следва, че искането за обезщетение може само да бъде отхвърлено.

100 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбата трябва да бъде уважена в частта, в която се иска отмяна на обжалваното решение, и отхвърлена в останалата ѝ част.

По съдебните разноски

101 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно параграф 2 от същия член, когато има няколко загубили делото страни, Общият съд взема решение по разпределянето на съдебните разноски.

102 Тъй като Комисията по същество е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателката.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) Отменя решението от 28 септември 2015 г., с което комисията по конкурс на общо основание EPSO/AD/309/15 (AD 11) — Лекари за медицинските служби в Люксембург и Испра (Област: Лекари Люксембург) отказва да допусне РВ до изпитите за подбор на кандидати, организирани по модела „Център за оценяване“ на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO).

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Gervasoni Madise Da Silva Passos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 декември 2017 година.

Подписи